

ostatních na euru a ekonomické dominanci Německa prodávají. Dlouhou dobu se zdálo, že v jejich budeme společně rást, ale bylo to jen přechodné a hlavně na úkor. Situace je taková, že ji potěší za sto let – od roku 1914 do roku 2012 - se snaží nejsilnější evropský stát vytvořit novou politickou a ekonomickou situaci po svém. Dnes "mákkou" silou. Ovšem opatření nemá žádného skutečného spojence, jen pár na něm závislých politiků a úředníky v Bruselu. Nemá však, přes své relativní bohatství, ani dost peněz, ani surovinových a pracovních zdrojů, aby tento plán dokázalo uskutečnit. Diktátem, vyhrožováním, vydíráním (na což vypadá oněch 50 miliard dotací "zatržených" pro "kolství jako "odměna" za naše stanoviska) to nelze vytvořit. Pokud se Unie nenavrátila k demokracii, nezlikviduje nádor zvaný Brusel, neudělá rychlou reformu, přijde rozpad. V roce 1968 jsme si mysleli, že Sověti pochopí, o co jde, a změní postoje. Připadla okupace. Obávám se, že se to politici opět pokusí vytvořit silou. Dnes ekonomickou. A že Němci, v čele, skončí opět, ji potěší za sto let, opuštěni všemi zdánlivými spojenci a vystaveni nenávisti ostatních. A boj prohrají. Pokud vám tohle povídání připadá moc negativistické a smutné a padají-li na vás chmury a štení pitomostí z našich novin, pusťte si nadčasovou píseň "Politické nebe na zemi" od Voskovce a Wericha Ježka - je z doby před druhou světovou válkou... No, teď ji poslouchám, ale ona to zase taková sranda není, když víte, jak to tehdy dopadlo? Jak říkali kdysi Američané. "Usmívejte se, nic vás to nestojí!" VÁCLAV VLK ST.